

Az ókor legnagyobb csodái, az Egyiptomban található gízai piramisok mindig foglalkoztatják az embereket. Felfedezésük óta misztikum lengte körül őket, miszerint titokzatos energiákkal teli helyyél van dolgunk. A kutatók újra és újra elővették a tudományos kérdéseket, de az építményekkel kapcsolatos rejtélyek azóta sem tisztázódtak. A Nagy Piramist elvileg Hufu fáraó építette, de nincsenek a falakon róla szóló, dicsőítő szövegek. Azonban a titokzatos gránit szarkofág ott van, aminek funkciója talán nem egy evilági birodalomba vezet...

Misztikus éjszaka a piramisban

Az egyiptomiak hittek a lélek létezésében és a túlvilágban. A „ká” az emberben lakozó erő, ami megkülönbözteti az élettelen

A különböző piramisokban talált szarkofágokban szinte minden esetben találtak mumifikálódott tetemeteket, de a szóban forgóban nem. Talán azért, mert ezt nem temetkezésre használták? Inkább a lélekhöz van köze, mint a porrá vált testhez?

Az angol Paul Brunton (1898-1981) egy igazi kalandor volt, eljutott Indiába, Egyiptomba, és a Himaláját is bejárta. Egyiptomi utazása során számos érdekességet tapasztalt, amelyeket 1936-ban írt le az „Egyiptom titkai” című könyvében. Brunton furcsának tartotta, hogy a szarkofág termében szellőztetőjáratot építettek be, mert ez egyáltalán nem volt jellemző más temetkezési helyekre. A férfinak eszébe jutott, hogy szívesen töltene egy éjszakát odabent, csak hogy a piramis a koromány tulajdona volt. Sok kérdezősködést

szarkofágba. Úgy érezte, hogy a helységnek különös atmoszférája van és próbálta elnyomni zakatoló gondolatait. Egy idő után azt vette észre, hogy ködszerű emberalakok veszik körül, amelyek szörnyen ellenségesek. Hamarosan eltűntek és helyettük két, fehér ruhás, tiszteletteljes alak bukkant fel. Mindketten az ősi egyiptomi kultusz főpapjainak jelvényét viselték. Fölé hajoltak és hamarosan azt érezte, hogy kiropppen a végtelen térbe. Brunton látta a szarkofágban fekvő testét, amihez egy vékony fényfonállal volt összekapcsolva. Gyenge fényt érzékelt a teremben, amelynek forrását nem tudta azonosítani. A pap azt mondta: „Tudd meg, ebben a templomban található az emberi faj hajnalának letűnt emlékei és a Frigyé, melyet a legelső emberek kötöttek a Teremtővel az Ő első

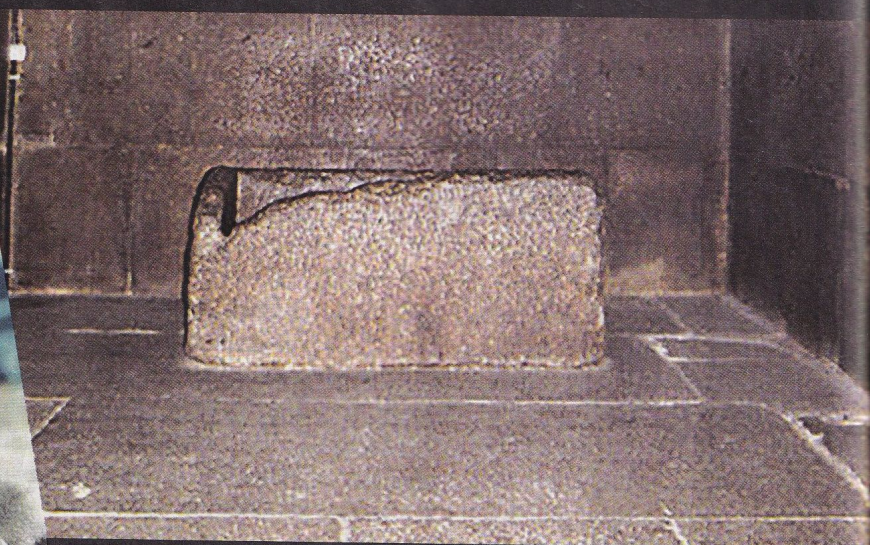
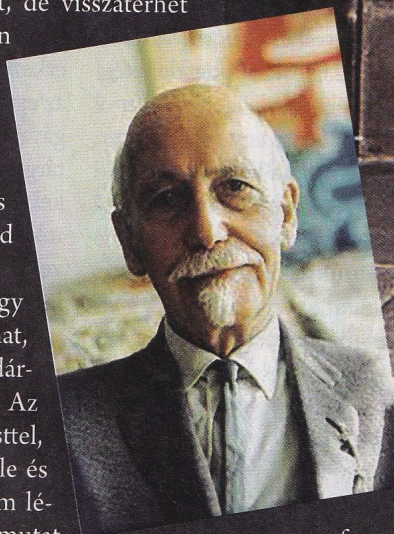
A gránit szarkofág rejtélye

A fizikai és szellemi lét határvonalai

A Nagy Piramisban, azon belül a Király Kamrában található az a gránit szarkofág, amelynek elkészítéséről a mai napig nem tudunk semmit. De nem csak ez miatt érdekes, hanem mert nem lelték meg benne a fáraó múmiáját. Többek között ennek okán gondolják úgy sokan, hogy nem temetkezési, hanem beavatóhelyről van szó. De mit értünk ez alatt pontosan? A kérdés számunkra azért érdekes, mert magyaroknak is sikerült bejutniuk a kamrába és fantasztikus tapasztalatokkal gazdagodtak!

nagy prófétának közvetítésével. Tudd meg azt is, hogy a régiek közül csak a kiválasztottakat hozták ide, hogy megmutassák nekik a Frigyét, majd ezután visszatérhessenek társaikhoz, és elevenen tarthassák a nagy titkot. Vidd magaddal intelmünket: amikor az emberek Teremtőjük után kutatnak, és közben gyűlölettel tekintenek saját társaikra, miként Atlantisz hercegei – akiknek az idejében ez a piramis épült -,

dolgoztól és életben tartja. Megtartja a jellemet és a személyiséget még a fizikai halál után is. Egy másik lélekfogalom a „bá”, ami elhagyhatja a testet, de visszatérhet abba. Az ábrázolásokon sokszor jelenítik meg madáralakként lebegve a holttest felett. Amikor a halál bekövetkezik, akkor felrepül az égbe és egyesül Ré istennel, majd egyetemes Ká-vá válik. Meg kell említenünk egy harmadik lélekfogalmat, ami az „akh”. Ezt íbiszmadárként szokták ábrázolni. Az akh azonos az emberi testtel, de a halál után elválik tőle és felmegy az égbe. A három lélekfogalom kitűnően rámutat arra, hogy az ókori egyiptomiaknak nagyon fontos volt ez a kérdéskör.

követően a kairói rendőrség főparancsnoka engedélyezte számára a furcsa kérést.

Az éjszaka beálltával Brunton egyedül léphetett be a Nagy Piramisba és befeküdt a

önnön gonoszságuk erejétől pusztítanak el, miként Atlantisz népe is elpusztított.” Ezt követően Brunton visszazökkent a testébe. Hajnalban kilépett a piramisból és úgy vélte, hogy élete legmeghatározóbb élményén van túl.

Egy magyar világutazó spirituális élményei

Az 1970-es években Erich von Daniken könyvei tették népszerűvé a paleoasztronautika-elméletet, amely szerint az ősi időkben földönkívüliek látogatták meg az emberiséget. A svájci író beutazta a világot, járt Egyiptomban és több dokumentumfilmet készített. Kevesen tudják, hogy ugyanezt megtette egy magyar származású filmrendező is.

Rózner Géza (1910-1997) huszonöt évesen hagyta el az országot és először Angliába, majd az Egyesült Államokba utazott. Az volt a vágya, hogy filmeket készítsen és világutazóként teljesüljön ez az álma. Emellett bűvárként és színészként tevékenykedett. 1962-ban forgatott a

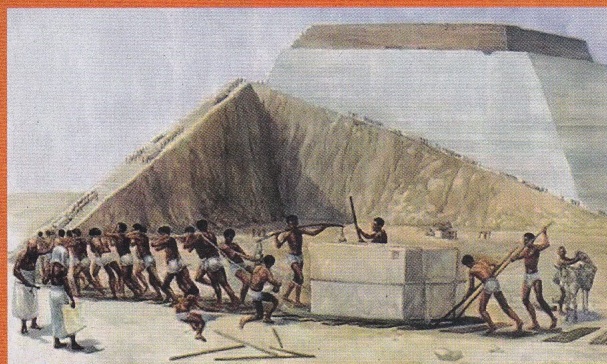
Húsvét-szigeten, majd 1965-ben mutatta be az Inkák kincse című filmet. Egyéb filmek és több ezer fotó köthető a nevéhez, amelyeket a világ legezotikusabb helyein készített.

Róznertől sem állt távol a misztikum, ismerte Helena Blavatsky írásait, aki megalapította a Teozófia Társulatot. Úgy vélte, hogy a legendás Atlantisz és Mu földje valóban létezett, amelyeket egy nagy katasztrófa süllyesztett el az óceán fenekére. Az UFO-téma sem állt távol tőle, meggyőződése volt az idegen civilizációk jelenléte és azok befolyása az emberiség történelmére. Kedvenc témája az egyiptomi piramisok voltak, így ellátogatott a helyszínre. Ő is elintézte, hogy egy éjszakát eltöltsön a Nagy Piramisban, ahová gyertyákat és egy fényképezőgépet vitt magával.

Természetesen befeküdt a szarkofágba, majd néhány óra elteltével ugyanazt tapasztalta, mint Brunton, vagyis kilépett a testéből. Bár nem látott senkit, de olyan jelenlét érzése volt, mintha tele lenne a helység a régi egyiptomiak szellemeivel.

Építsünk piramist!

A mai napig nem tudják, hogy pontosan miként épültek a piramisok. A tudósok évtizedről évtizedre változtatják a a nézeteiket, de még mindig görcsösen ragaszkodnak ahhoz, hogy egyszerű szakmunkások alkotása az egész, és a deszkák, csigák, csörölők illetve más eszközök révén tették helyükre a kőtömböket. Legutóbb az a teó-

ria kapott szárnyra, hogy ezeket betonból öntötték ki így egyet sem kellett több kilométerről szállítani. Bármilyen teóriával

álljanak elő, egy biztos: soha senkinek nem sikerült a piramisok másolatait megépíteni, még kisebb méretekkel sem.

Később valamiféle beszédet hallott, majd visszament a testébe. Éppen hajnalodott és egy készítésnek engedelmessé minden gyertyáját eloltott, azután készített egy fényképet a teremről.

A New Yorkban előhívott fotókon az látszott, mintha a gránitfalakból világító fénysávok áramlottak volna ki. Mint említettük, hasonlót tapasztalt Brunton is. Ez a titokzatos fény mások beszámolóiban is szerepel: Manly P. Hall (1901-1990) szabadkőműves szerint egy beavatóhellyel van dolgunk: „A Királyi Kamrában játszódott a második halál (beavatás) drámája. Miután a jelöltet keresztre feszítették a napforduló és a napegyenlőség keresztjén, eltemették a kőládában. A Királyi kamra atmoszférája és hőmérséklete ebben a mély misztériumban megváltozik: a sajátosság halálhoz hasonló hidegség a csontok velejéig hatol. Míg a test fekszik a ládában, a neofita lelke szárnyal, mint egy emberfejű sólyom.”

Ezt az elképzelést Charles P. Smyth (1819-1900) csillagász is támogatta, aki bonyolult méréseket végzett a Nagy Piramissal kapcsolatban. Szerinte az építménybe a világegyetem méretei vannak kódolva és a Király Kamra egy keresztelő medence lehetett, ahol beavatásokat tartottak. Aleister Crowley (1875-1947) okkultista 1903-ban szintén látta a fényjelenséget, ami először halvány volt, majd egyre erősödött. Visszatérve Róznerre, az élményeit többször elmesélte és amikor újra Magyarországra költözött, akkor több interjú készült vele.

A lélek útja

A szombathelyi Molnár Edit gyerekkora óta médiumi képességekkel bírt és a magasabb rendű szellemek utasítására egy kis csapatot alapított, hogy egymást támogat-

va spirituális fejlődésen menjenek keresztül. Az égi mesterek néhányuknak azt az utasítást adták, hogy menjenek el Egyiptomba és töltsenek el egy kis időt a Királyi Kamrában. Bár Editék nem tudták, hogy miként fog alakulni ez a kaland, de amint a szükséges anyagiak a rendelkezésükre álltak, elutaztak Egyiptomba. Mindez az 1990-es évek első felében történt, amikor már tilos volt a piramisban éjszakázni, így Edit és két barátja csak egy turistacsoporttal juthatott be az építménybe. Odabent szándékosan lemaradtak a többiektől és így egyedül lehettek a szarkofágnál.

Tisztánlátó képességükkel megláttak egy fehér ruhás alakot, aki Ptaah néven mutatkozott be és megígérte, hogy olyan tudást ad át nekik, ami a tudatukban később fog kibontakozni. Hárman beleálltak a szarkofágba, majd azt tapasztalták, hogy lelkük a piramis csúcsán keresztül irtózatossébséggel kiszökik a végtelen térbe. Szikrázó és mindent betöltő fényt láttak, úgy érezték, mintha egy óriási energiazuhatagban állnának. A spirituális élmény után tudták, hogy valami olyasmin mentek keresztül, amelyet szavakkal nehéz kifejezni, mert azt csak átélni lehetséges.

Nagyon úgy tűnik, hogy bár egyéni szinten, de mindenki ugyanazt éli át a gránitszarkofágban. Soha nem volt abban semmiféle fáraónak a múmiája és sosem funkcionált temetkezési helyként. Valószínűleg egy olyan beavatás helyszíne lehetett, ahol a fizikai és a szellemi lét határai mosódtak el. Feltételezhetően energetikai értelemben még most is aktív és talán ehhez van köze a többször látott titokzatos fényjelenségeknek. Sajnos a jelen felé haladva egyre kevesebb esély van arra, hogy bárki eltöltsön egy izgalmas éjszakát abban a bizonyos szarkofágban...

MISKOLCI LÁSZLÓ